בין הדקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ 96 שנה להיווסד הקיבוץ

96 שנה להיווסד הקיבוץ

הבניין הגדול בקריית חיים

את הבניין בנה קיבוץ עין המפרץ בשוכנו בק. חיים בשת 1935, בזמן שהתוכנית היתה שעין המפרץ יהיה קיבוץ עירוני. שימש כבית ביטחון ובית ילדים (לכן נבנה מבטון). זהו דגם דומה לבית הגדול בעין המפרץ, והוא עודנו קיים.

עלון מס' 10 (3353)

י"ט שבט תשפ"ו, 6 פברואר 2026

לידיעת הקוראים

עקב אילוצים שונים העלון יוצא הפעם במתכונת מצומצמת מעט, אך עדיין יש בו שפע של מידע ועניין.

קריאה מהנה ושבת שלום,
המערכת.

משולחן הנהלת הקהילה

פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה מספר 1/2026 מתאריך 11.1.2026

נוכחים: רות מרדכי, נעה מילמן, לביא ברזיו, אלה שילה, קורן רביב, אורגד פרייזר, שי סט, שרון סיוון, טלי סגל.

1. **אישור פרוטוקול 21.2025. הוחלט:** הפרוטוקול אושר.

2. **תכנית 2026.** בהשתתפות שאול גלאון- חשב. הוצג על ידי קורן, מנהל תפעול. תכנית העבודה השנתית של הקהילה נבנית מלמטה למעלה. ראשית בהכנה פרטנית עם מנהלי פעילויות וענפים בו מגבשים לכל פעילות את התכנית הספציפית שלה, לאחר מכן מרכזים את תקציבי כלל הפעילויות לכדי תקציב מאוחד בהנהלת הקהילה ובסופו של תהליך עוברת התכנית לאישור באסיפה/קלפי. תקציב הקהילה אינו תקציב מוכוון רווח, אך הוא חייב להתאזן בשורה התחתונה של קיבוץ כלל הסעיפים שבו.

הוצגו יעדי הקהילה לשנת 2026 ובהם:
- פיתוח תשתיות ציבוריות שלב א׳ – שכונת גן התומר.
- השלמת דרישות תכנון ותחילת בינוי – יח״ד קטנות (55 מ״ר).
- בחינת משמעויות להשלמת תהליך הכרה לקיבוץ מתחדש.
- הוצאה לפועל מכרז קליטה שלב ב׳ לשכונת גן התומר+.
- גיבוש מודל מגורים בקיבוץ 40-30.
- קידום קבלת החלטה על רכישת 50 מגרשים נוספים לקיבוץ.
- הוצאה לפועל של תכנית לקידום מנהיגות מקומית.

הוצגו שינויים תקציביים מרכזיים בין השנים 2025 ל- 2026 ובהם:
- תשלום פנסיה תקציבית על ידי המשק (מגזר עסקי) וביטול העברה קבועה של 5.5 מיליון כהתאמה לפעולה זו.
- הפסקת הפקדות לקרן מילואים בשנת 2026.
- הצעת שלוש אפשרויות להמשך התנהלות מרפאת השיניים.
- הפסקת סבסוד ביטוח בריאות והקטנת מס קהילה בהתאמה.
- הפחתה במס האיזון.
- העלאת פנסיית המטרה בהתאמה לעליה (באחוזים) של פנסיית הרשם וקביעת מנגנון הצמדה רב שנתי.
- השלמה של קצבאות זקנה (בט״ל) בהתאם להחלטת אסיפה שהתקבלה בדצמבר.

הוצג תקציב מפורט של כלל ענפי ופעילויות הקהילה.

לאחר דיון הוחלט:

א. לעדכן התקציב בהתאם להערות שעלו בישיבה.

ב. להעביר את התקציב לשיתוף ציבור ולאחר מכן לדיון ואישור באסיפה, וזאת לאחר אישור תכנית מקורות ושימושים של הקיבוץ בכללותו.

פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה מספר 2/2026 מתאריך 26.1.2026

נוכחים: רות מרדכי, נעה מילמן, לביא ברזיו, אלה שילה, קורן רביב, אורגד פרייזר, שי סט, שרון סיוון, טלי סגל.

1. **אישור פרוטוקול 1.2026. הוחלט:** הפרוטוקול אושר.

2. **בחירת אחראית לחוות מיחזור**. מוזמנות המועמדות.
שתי המועמדות (כל אחת בתורה בנפרד) הציגו את עצמן ואת משנתן לתפקיד ומסרו דברי הסבר לשאלות שנשאלו. **הוחלט**: לבחור בחופית קלברג לתפקיד.

3. **המלצת וועדת תכנון - חניות בתוך הקיבוץ דיון המשך.** מוזמנים: אילן שחף ואריה רז.
הוצג על ידי אריה רז ואילן שחף. דיון זה הינו דיון המשך לישיבה שהתקיימה בתאריך 22.12.2025 והדיון בה לא הסתיים. אריה ואילן הציגו בעזרת מפות את היסטוריית הדיונים וההחלטות שהתקבלו בקיבוץ בעבר, ואת המצב העכשווי.
במהלך השנים 2014 – 2016 התקיימו בקיבוץ דיונים רבים בנושא חניות, ובסופו של דבר התקבלה החלטת אסיפה שכונתה החלופה הירוקה, החלטה שתורגמה בהמשך לתכנית מפורטת שאושרה בוועדה המקומית לתכנון ובניה. תכנית זו שאפה להצבת חניות בהיקף הקיבוץ ובמרכזו עבור דיירים שבמרכז הקיבוץ. עם השנים חל בה כרסום ובין התופעות שחלו וניתן למצוא כיום: בקשות של חברים לצמצום מרחקים בין ביתם לחניה שרחוקה מאוד (לעיתים מנסיבות של גיל). שכונות חדשות שנבנו ובהן חניות שצמודות לבתים. תופעה נרחבת של חניה פיראטית בלב הקיבוץ על דשאים ודרכים והתרבות גדולה של תושבים ורכבים בקיבוץ.
לדעת וועדת תכנון השארת המצב כפי שהוא גרועה מלהציב חניות מוסדרות בתוך הקיבוץ ויש לקבל החלטה לאן פנינו.
הוחלט: להביא לדיון עקרוני באסיפה האם מוסיפים חניות בתוך הקיבוץ כן/לא.
במידה ויוחלט על הוספה, תיעשה תכנית מפורטת שגם היא תבוא לאסיפה לאישור.

4. **השתתפות תקציבית רב שנתית ביה"ס אופק.** מוזמנת רונית רייז, יו"ר חינוך.
הוצג על ידי רונית רייז יו"ר חינוך: במהלך שבעת החודשים האחרונים התנהלו דיוני עומק בוועד המנהל של ביה"ס "אופק" לבחינת השאלה האם ממשיכים בניהול קיבוצי (קיבוצי בעלות) או שמעבירים לניהול של רשת או רשות. הדיונים באו על רקע של התלבטויות זהות, השתנות הקיבוצים ומצב תקציבי גרעוני. חלק משמעותי בדיונים היה בתחום יתרונות/חסרונות שיש לצורת הניהול הנוכחית, מצב תקציבי לחוץ שבא לידי ביטוי בכיתות שהולכות וגדלות (כיום כ- 30 תלמידים בכיתה) ובתחזוקה ירודה של מבני בית הספר המחייבת השקעה משמעותית.
בסיכום הדיונים החליט הוועד המנהל של אופק כי הוא ממשיך להאמין בשיטת הניהול של בעלות קיבוצית, וקיבוצי הבעלות שמעוניינים להמשיך להיות חלק

מבעלות בית הספר יידרשו כל אחד מהם להשתתפות תקציבית של 50,000 ₪ מידי שנה. במקביל הובטח כי ייעשו צעדי התייעלות ושיפור גביית שכר לימוד בבית הספר על מנת שלא להגדיל את מספר התלמידים בכיתות.
הנהלת החינוך של עין המפרץ לאחר שדנה בנושא, החליטה להמליץ לאמץ את עמדת הנהלת ביה"ס אופק. בדיון שהתקיים לאחר הצגת הנושא, עלו פערים בין ההמלצה שהגיעה מהנהלת חינוך לבין הדעה שרווחה בהנהלת הקהילה. על מנת ללבן פערים אלו סוכם לדחות קבלת החלטה בנושא ולקיים דיון נוסף.
הוחלט: לדחות קבלת החלטה בנושא ולקיים דיון משותף נוסף בהשתתפות הנהלת חינוך, הנהלת קהילה ונציגי הנהלת ביה"ס אופק.

5. **שונות:**
בחירת יו"ר לקרן לעזרה הדדית- העברה לאסיפה.
כזכור יצא קול קורא ליו"ר הקרן לעזרה הדדית. לקול קורא נענתה **ליאור רז כהן**.
הוחלט: להעביר את ליאור לבחירה באסיפה/קלפי.

פרוטוקול אסיפה כללית מספר 2.2026

שם האגודה: קיבוץ עין המפרץ אגש"ח בע"מ 570001073
כתובת מדויקת של האגודה: קיבוץ עין המפרץ, ד.נ אשרת 2521000
תאריך האסיפה: 2.2.2026
מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 457
מספר חברי האגודה הנוכחים: 42
ליו"ר האסיפה נבחרה: יוסי בן אשר
למזכיר האסיפה נבחר: שי סט

1. **הצגה ואישור דוחות כספיים שנת 2024.**
רו"ח עוזי רטנר מברית פיקוח הציג את הדוחות הכספיים של הקיבוץ לשנת 2024.
הוצגו:
   - דוחות על המצב הכספי.
   - דוחות על הרווח הכולל.
   - דוחות על השינויים בהון העצמי.
   - דוחות על תזרימי המזומנים.
   - דוחות על ייתרות קרן המילואים.

הוחלט: בהצבעה ללא מתנגדים הוחלט לאשר את הדוחות הכספיים לשנת 2024.

2. **בחירת יו"ר לקרן עזרה הדדית.**
מועמדת: **ליאור רז כהן**.
שי מנהל הקהילה הציג את הסיבה להוצאת קול קורא לתפקיד, את התהליך שהתקיים, את הגדרת התפקיד, ואת מבנה הנהלת הקרן לעזרה הדדית.
ליאור הציגה את הנימוקים להצגת מועמדותה ואת רצונה למלא תפקיד זה.
הוחלט: להעביר את מועמדותה של ליאור לבחירה בקלפי. בחירה לתפקיד זה מצריכה 2/3 מהמצביעים.

קלפי עין המפרץ – 3.2026

ביום ראשון 8.2.26 בין השעות 7:00-19:00 נקיים הצבעת קלפי דיגיטלית בנושא:

בחירת יו"ר לקרן עזרה הדדית – מועמדת: ליאור רז כהן

בעד/נגד

רוב נדרש לבחירה – 2/3 מהמצביעים

בהצלחה - ועדת אסיפה

דפתרבות

הפנינג ט"ו בשבט בגן התומר

בשבת ה-07/02 10:00- 12:30 ניפגש לבוקר שכולו מוקדש לטבע ולקהילה:

סיור ליקוט עם דור יתקיים בשני סבבים – בשעה 10:00 ובשעה 10:45. אחרי הליקוט נבשל תבשיל טעים לכולם.

סדנאות יצירה

- הכנת מתקן האכלה לציפורים עם ארבל ליסאי דרזדנר יתקיים בשני סבבים: 10:30, 11:30
- יצירת עין אינדיאנית עם כרמל פרדו
- הכנת מנדלה מנדלה משותפת עם מעוז ואלי

בין לבין נהנה מאש נעימה, שתיה חמה ומרק טעים.

אנא הביאו איתכם בקבוק מים, כובע וכסאות במידה ותרצו לשבת.
מוזמנים להביא אתכם גם פירות מעצי הפרי שלכם לשולחן המשותף, מחצלות ואוכל לארוחת צהרים שלכם ולהישאר לפיקניק בגן התומר

מסיבת פורים בחדר האוכל!!!

והפעם - פורים דיסני!

השנה הכנו לכם מסיבה מעולה, עם תאורה והגברה מהסרטים, עם הדי ג'י הכי טובה שיש ואלכוהול משובח.
שישי 27/02 בחדר האוכל החל מ-21:00.

מחירים:
חברים ותושבים - 100 ₪; גמלאים - 20 ₪; אורחים - 150 ש"ח (החיוב בתקציב המארח). האלכוהול והנשנושים ללא עלות

גמד ענק

בפורים, בשנה שעברה הגמדים חזרו לקיבוץ, והשנה זה קורה שוב - משחק גמד ענק חוזר! פרטים בקרוב...

יריד סיפורי מקום

בשישי, 06/03, בשעות 10:00- 14:00 יתקיים אצלנו בקיבוץ יריד.
הדוכנים ביריד הם תוצרת עין המפרץ בלבד (חברים, תושבים ובני משפחותיהם), אך היריד פתוח לכל מי שמעוניין לבוא.
אנחנו רוצים שיגיעו כמה שיותר אנשים מכל האיזור כדי להנות ולרכוש מהדוכנים שלנו ופה אנחנו צרכים את עזרתכם בהפצה ופרסום. נשמח אם תעבירו את הפרסומים והפוסטים לחברים שלכם, כדי שיהיה לנו יריד שמח ומלא.

לציון 96 שנים להקמת הקיבוץ

ב-26 לינואר 1930 נוסד הקיבוץ בבת גלים. רשמים מאותה תקופה מובאים להלן:

שנת 1930 – **לוי צור** סיפר:

הקבוצה הראשונה עגנה בנמל יפו, ולאחר שהייה בבית-העולים בתל-אביב הגיעה לחיפה ב-25 בינואר 1930, ותקעה יתדותיה ב"מחנה הקיבוצים" שבמבואות בת-גלים, במקום שבו שכן קודם לכן קיבוץ הרצליה.

"מחנה הקיבוצים", מקום משכננו הראשון בארץ, היה מגרש של דונם בערך. ממזרח לו עמדו בתיה הקיצוניים של השכונה הערבית "כרמלי", ממערב במרחק מה ממנו- מנזר, ולצפונו- חוף הים, אשר באותם ימים נעשו בשטחו עבודות התשתית הראשונות להקמת הנמל החדש. מצד דרום עבר הכביש המוליך אל בת-גלים. השטח סגור, כמעט ללא נופים ומרחבים, חוץ להר הכרמל הנשקף אליו וקורץ בנופו הירוק ובמסתורין עתיקי-היומין שבו. על המגרש ניטו אוהלים. בכל המגרש לא נראתה פיסת ירק אחת, ורק במרכזו ניצב אלון שגילו נאמד ב-200 שנה ויותר. עץ יפהפה זה משך אליו ציירים רבים, וביניהם גם את הצייר היהודי הנודע ואכטל מווינה, אשר ישב בתוכנו ימים רבים וצייר את העץ, ובאותה הזדמנות גם דמויות של חברים.

בנייני הציבור אשר הוריש לנו קיבוץ הרצליה היו במצב עלוב ביותר. צריף חדר-אוכל מט ליפול, אך משום מה אינו נופל, שעצו טחוב ורקוב. באחד הלילות ניסו כמה "בעלי יוזמה" להציתו בחשאי כדי להיפטר ממנו, אבל הוא לא ניצת... צריף המקלחת - במצב גרוע עוד יותר: המחיצה היא מברזנט מלא חורים. כחדר-קריאה שימשה חושה ערבית שעמדה ליד האלון. הקומונה שוכנה במחציתו של צריף ישן, שבמחציתו השנייה התגוררו חברים.

זרם העולים נמשך בקבוצות-קבוצות, וכתום שלושה חודשים מנה קיבוצנו כ-40 איש. הרכבן של הקבוצות ומועד עלייתן נקבע בידי מזכירות קיבוץ-העלייה שבחו"ל ובידי חברינו אשר במרכז "החלוץ". רובם ככולם עשו חודשים רבים - מי פחות ומי יותר - בהכשרה בעיקר בנאדוורנה, ואחדים מהם גם בהכשרה חקלאית ב"פינת-שקט".

המיבחנים הראשונים. הנה התמונה המצטיירת מן הימים הראשונים ההם: אנו בני 19-20-21, מלאי התלהבות נעורים, ופועם בנו רצון עז לשנות סדרי בראשית, אבל חסר לנו ניסיון חיים. כולנו בנים למשפחות של המעמד הבינוני. טעמה של עבודה גופנית טעמנו רק בפלוגות ההכשרה בחו"ל, אבל תנאי העבודה באותן פלוגות שונים בתכלית השינוי מאלה שבארץ. כבר בצעדינו הראשונים מעמידה אותנו המציאות החדשה בניסיונות קשים. הוטל עלינו לעמוד בשני מבחנים: **האחד הקשה ביותר** - ההסתגלות לעבודה המפרכת, הגשמת האידיאל שלשמו באנו לכאן והוא: ליהפך לעובדי כפיים, לבנות מעמד פועלים עברי. **המבחן השני** - לקיים את האידיאל השני שהיה כאש עצורה בעצמותינו, והוא: בניין תא-חיים חדש, שיתופי, שוויוני, אשר ישמש מסד לחברה החדשה בא"י כולה. אבל - איך בונים צורת חיים זו, באיזה דרכים?

מקומות עבודה אין אנו בחרים לעצמנו. הם כפויים עלינו ע"י לשכת העבודה. במחצית השנה הראשונה יש עבודה למכביר, ואנו מיטלטלים ממקום אחד למשנהו. כל העבודות קשות ומפרכות: העבודה הגדולה, באותם ימים, היא העבודה במפרץ-חיפה. אנו מייבשים את ביצות נחל פוארה הנשפך אל הקישון ליד הגשר שמעליו. מכאן ובואכה כפר-עטא, תל-סאבת וכורדאני- לכל אורך הנחל- פזורים עשרות רבות של פועלים מהעיר ומהקיבוצים העובדים בקבלנות. כל קבוצה וחלקה שלה. כשהיא גומרת חלקה אחת עוברת היא לשנייה וכו'. חופרים באיתים, מטעינים את הבוץ על מריצות ומובילים אותן על פני שביל צר של

לוחות למרחק 100-120 מטר אל הדיונות. ובחזרה דוחפים קרוניות חול אל הביצה המנוקזת. העבודה הגדולה הזאת ממומנת ע"ח הקק"ל ומתבצעת ומנוהלת ע"י המשרד הקבלני שליד מועצת-פועלי-חיפה. המנהל בשטח הוא בוטלר, איש קפדן התובע הספק וטיב. רק לאחר שבועות אחדים אנו זוכים להכרה מצדו כפועלים מנוסים ומקבלים מידיו עבודה המשתלמת יותר - עשיית השיפוצים בתעלות. שיפועי התעלות של תל-סאבת הם ברובם מעשה ידינו.

· *כת-גליה – סיפורו של חדר-האוכל* – **צשקה ארנון** סיפרה:

8.2.1932 - היום בו הגעתי ארצה ורגלי דרכו לראשונה על אדמת מחנה-הקיבוצים בבת-גלים. בשטח: כמה אוהלים פזורים, כשצריף מאורך סוגר עליהם מן הים, כחומת מגן. זה היה חדר-האוכל החדש של קיבוץ ג', במושגים של אז- כמעט היכל!

לא, לא נפעמתי מיופיו ולא מהדרו של אותו צריף-עץ פשוט, שעליו היתה גאוותם הבלתי מעורערת של חברי הקיבוץ. וכל-כך למה? משום שנותרו ללא קורת-גג, אחרי שבליל חורף סוער טרפה הרוח את הצריף הקטן ששירת אותם - והצריף שזכו לו לאחר מכן, אחרי המון התרוצצות היה ממש כארמון - נכס יציב, רחב-ידיים, אולם לסעוד בו, לבלות, לרקוד-לחיות.

מה נותר כזיכרון אותם הימים מההווי הייחודי, החד-פעמי שנרקם בין קירותיו?

ארוחות של חצילים במיץ עגבניות - מאכל מזוויע; של מרק פודינג נצחי עם ריח קל של סבון; של קציצות-לחם צפות בשמן, חבית דג-מלוח (חלבה רק לעבודות חוץ!); של צלחות וספלי-פח מקולפים, מזלג אלומיניום וסכין יתומה; של לוקס המפיק אור יקרות, לעומת להבתה החיוורת של מנורת הנפט באוהל.

זה היה אולם של השירה בצוותא, של רומנטיקה וערבי-ריקוד סוחף אל עומק הלילה. כאן טרטר הפטפון הנערץ את מנגינת התקליט המקולקל. פה נערכו כמעט מדי ערב שיחות-הקיבוץ, כאשר כולם, או כמעט כולם נוכחים במליאה. שוב ושוב סבבו הדיונים על שיתוף, על תרבות, על יותר נכונות הפרט למען הקיבוץ, על עבודה, משטר וגם על חוסר עבודה, על עזיבות- והיו לא מעטות. על מה לא? על בעיות אדם, עם, עולם...

כאן שפעה השמחה בנשף פורים העליז והעוקצני, בסדר פסח וחגיגות שונות, פה הדהדו קולות שירת המקהלה בניצוחו של משה ביק, ולהבדיל - בכי מר ויגון בלילה הבלתי נשכח של קבורת שלמה איסלר - עלם חמודות, גזבר הקיבוץ, שנחטף תוך ימים ספורים במחלת טיפוס.

צריף חדר-האוכל היה מוקד חיים לפרט ולכלל, העניק פינות למתבודדים בשיחה אישית, למאחרי-קום בחצות הלילה שבאו לחטוף פרוסה עם ספל תה, לישיבות, לאירוח קיבוצניקים שנקלעו בעיר. בית לכל - והכל בו.

חלוצה פורצת דרך

מה עושה חלוצה צעירה, שבמשפחת המוצא שלה אין זיקה של ממש לרעיון הציוני, אך היא חולמת לעלות לפלשתינה ולהשתתף בבניין ארץ ישראל? בת הקיבוץ **רקפת עציוני** (לימים גנות) סיפרה על סבתה, החלוצה **אודה עציוני:**

סבתא אודה בעלת לב הזהב, הלכה בסתר וללא ידיעת משפחתה הדתית לפעולות של השומר הצעיר בפולין שלפני המלחמה. עד שבגיל 18, בסיום אחת הפעולות, המשיכה עם חבריה לאונייה שהובילה אותם עד הארץ המובטחת. רק כשהגיעו לכאן התקשרה לאמא ואבא בפולין, שלא הבינו לאן נעלמה הילדה, ובישרה להם: "אני בישראל, יצאתי לדרך חדשה".

משולחן מש"א

קול קורא - נציג/ת ציבור לוועדת האסיפה

חברות וחברים יקרים,
אנו מחפשים נציג/ת ציבור אחראי/ת ואיכפתי/ת שיצטרף לצוות ויסייע בניהול המנגנון הדמוקרטי של הקיבוץ.

התפקיד כולל:

- **הכנה מקצועית:** השתתפות במפגשים קבועים לגיבוש ועריכת החומרים לקראת האסיפות והצבעות הקלפי.
- **נוכחות פעילה:** הגעה לאסיפות הקיבוץ כחלק מצוות הניהול.
- **ניהול אסיפות:** הובלת האסיפה בפועל על פי סדר היום שנקבע בצוות.
- **אחריות אתית:** שמירה על **דיסקרטיות מלאה** ועל טוהר תהליך קבלת ההחלטות.

מבנה הצוות:

- מגוון מייצג של הקהילה (4 חברים) + מנהל קהילה.
- חברי הצוות מחויבים להכשרה וללמידה של התקנון.
- חברי הצוות הינם נציגי ציבור שאינם נושאים בתפקיד שנבחר בקלפי.

דרישות התפקיד:

- יכולת עמידה מול קהל וניהול דיון בצורה עניינית ומכבדת.
- יחסי אנוש מעולים ויכולת עבודה בצוות.
- היכרות עם אורחות החיים בקיבוץ.
- מחויבות לעמידה בלוחות זמנים של סבבי ההצבעה.

זוהי הזדמנות לקחת חלק מרכזי בעיצוב הקהילה שלנו ולהבטיח תהליכים שקופים ומסודרים לכולנו.

להגשת מועמדות עד 8.2.26 או לפרטים נוספים:
שי סט, מנהל הקהילה | טלי סגל, מנהלת משאבי אנוש
סלולרי: 052-7476123, מייל: masha@ein.co.il

רוחות עליך ישראל

שלום לום לכם,
אני מבקש להאיר בנוגע לאירוע נפילת העץ בזמן הרוחות.
במחנה שלנו מספיק עצים נטועים היום על כרעי תרנגולת. יש מהם שביום הדין, בפעם הבאה, עלולים לקפח חיים! מול ביתי אחד מהם. בזמן רוחות אני משחק איקס מיקס דריקס -לאן ועל מי ייפול עץ האורן, שחי על זמן שאול...
אני סבור שיש לעשות ועכשיו סקר מהיר על מנת לוודא איזה מהעצים חייבים לכרות.
אני מדבר על הצלת חיים, למען הסר ספק!
הדבר האחרון שהייתי רוצה לעשות הוא להשתמש באמירה הקשה, מוצאה ממזרח אירופה- "אמרתי לכם"... בבקשה עשו מעשה, ויפה שעה אחת קודם.

ג'וני

היי ג'וני,
עץ האורן שלפני ביתך לא שרד את החפירות, ולכן הגשנו בקשה לכריתה.

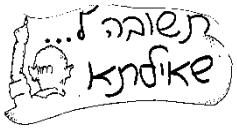

לגבי כלל הקיבוץ - יש כמה סוגי התייחסות:

- עצים בתחום שדרוג התשתיות - אנחנו עוקבים מקרוב וגוזמים לפי הצורך במיידי. יש עצים שהחלטנו להשאיר ויש עצים שמראש לא היתה אפשרות להשאיר. אנחנו עושים סקר עצים באזור השידרוגים באופן קבוע כל שנה מחדש, כי ידוע שיכולות להיות הפתעות.
- לגבי אזור בתי הילדים - נעשה סקר כל שנה והנוי מחויב לטפל. בסיום בודקים אותנו.
- לגבי שאר הקיבוץ - אנחנו מבצעים סקרים לאורך כל השנה לפי אזורי סיכון. הטיפול בעצים נעשה כל השנה, מרמת מסור גובה ואחר כך מיכלזון, במת הרמה ומנוף סל. אנחנו רושמים עצים שטופלו וצריכים חזרה לטיפול אחרי כמה שנים.
- העצים החדשים שנשתלים הם כבר יותר מתאימים מבחינת גודל ושברים.

אנשי הצוות עם תעודת סוקר הם אלון, אשרף ושמאי.
עצים הם הדבר החשוב בגן לטובת הקהילה. פוסט ט"ו בשבט שמח ובטוח!

"שיר אחד בשבוע"

הִתְרוֹקְנוּת וְהִתְמַלְּאוּת/ אסא ארנון

שְׁלוֹשָׁה הֵם בְּחַיֵּינוּ –
הַחֹשֶׁךְ וְהָאוֹר,
שִׂנְאָה וְאַהֲבָה,
הִתְמַלְּאוּת וְהִתְרוֹקְנוּת.
הַיָּם מִתְמַלֵּא עִם עֶרֶב בַּשָּׁמֶשׁ
וְהִיא פּוֹרֶקֶת מֵהָהָר הַכָּחֹל כָּל בֹּקֶר, כָּל אֶמֶשׁ.
נְחָלִים וּנְהָרוֹת זוֹרְמִים אֶל אוֹקְיָנוֹס הַמַּיִם
וְהַחֹם מְאַיֵּד אוֹתָם חֲזָרָה לַשָּׁמַיִם.
פֶּקָן וְרִמּוֹן מִתְרוֹקְנִים מֵעֲלָוָה וּמִפְּרִי,
בָּאָבִיב מִתְמַלְּאִים בְּעָלִים עֲשִׂירִים.
הַדְּשָׁאִים בַּפִּטָּם מִתְמַלְּאִים בְּכָתֹם,
וּבַקַּיִץ יוֹרִיקוּ מִמֵּי מַמְטֵרוֹת בַּחֹם
בְּנֹעַרְיו נִמְלָא הָאָדָם אֲהָבוֹת,
בְּזִקְנָתוֹ נִפְרָד אַט־אַט בְּצַעַר,
לְעִתִּים בְּאַכְזָבוֹת.
מְטוֹסִים בַּמִּסְלוּל אוֹסְפִים שֶׁפַע נוֹסְעִים,
בְּמֵעוֹפָם כּוֹנְסִים עֲנָנִים וַאֲוִיר
וּכוֹרְקִים תֵּירִים צְמֵאִים וְשָׂשִׂים.

מַצְבֵּרִים זוֹלְלִים חַשְׁמַל לְתוֹכָם
וּמְשַׁחְרְרִים לַמְּנוֹעִים הַשְׁקֵטִים הַדּוֹהֲרִים בַּפְּבִישִׁים.
בֶּטֶן הַמַּחְשֵׁב נִגְדֶּשֶׁת בְּאַלְפֵי תְּמוּנוֹת,
הַמָּסָךְ הַכָּחֹל פּוֹלֵט צְבָעִים, צוּרוֹת וְזִכְרוֹנוֹת,
הַבֶּטֶן נִמְצֵאת, הַגּוּף גָּדֵל,
וּבְדַרְכּוֹ גַּם יוֹדֵעַ לְרוֹקֵן, לְעַכֵּל.
גֶּבֶר מְרוֹקֵן תְּשׁוּקָתוֹ לְאִשְׁתּוֹ,
רַחְמָהּ מִתְמַלֵּא בְּעֻבָּר הָאָדָם
וְיוֹלֶדֶת בְּצַעַר, בְּשִׂמְחָה, בְּכְאֵב וּבְדָם.
רֶשֶׁת נוֹירוֹנִים בַּמֹּחַ חוֹוָה, לוֹמֶדֶת, חוֹקֶרֶת
וּפוֹרֶקֶת יֶדַע, אֱמָנוּת וַחֲשִׁיבָה מְרֻכָּבֶת, יוֹצֶרֶת.
אֶתְמוֹל הָיִיתִי בְּבֵית הַקְּבָרוֹת
בֵּין הַבְּרוֹשִׁים הַזְּקוּפִים שׁוֹמְרֵי סוֹד.
תַּחַת אַבְנֵי שַׁיִשׁ עֲטוּרוֹת אוֹתִיּוֹת מֻזְהָבוֹת
נָחִים חֲבֵרַי שֶׁהִתְרוֹקְנוּ חַיֵּיהֶם.
הָאֶשֶׁר נָדִיר, חָזָק וְקָצָר,
הַזִּכָּרוֹן הוֹלֵךְ וְהוֹלֵךְ וְהוֹלֵךְ,
לְעוֹלָם אֵינֶנּוּ נִגְמָר,
הוּא רַק מִתְמַלֵּא, מִתְמַלֵּא
וְלְעוֹלָם אֵינֶנּוּ מָלֵא.

המטרה: ליגת העל, החלום: ליברפול

מ-12 בנות ועד ל-250 שחקניות שחורשות את המגרש: **עידן טבצ'ניק** (בתמונות, בתם של **כרמל ויניב**) מספרת איך זה להיות קשרית במועדון הכדורגל המוביל של מטה אשר, ולמה הניצחון האמיתי מתחיל בגיבוש. ראיינה וכתבה: **דפי**

סיפורו של מועדון - איך הכל התחיל? "הסיפור של כדורגל הנשים במטה אשר התחיל רק לפני ארבע שנים, כמעט מאפס. מי שעמדה מאחורי המיזם היא **נופר דקל**, שיזמה את הפרויקט וכיתתה רגליה בין המועצה ובתי הספר כדי לגייס שותפים ומשתתפות. המועדון יצא לדרך עם 12 בנות בלבד בגילאי ב'-ח', שנאלצו לשחק כולן יחד באותה קבוצה. מאז, השמועה פשטה למרחוק: היום המועדון מונה כ-250 שחקניות מכל רחבי המועצה, עכו, הקריות וחיפה. לקבוצה של עידן יש שלושה אימונים + משחק אחד בשבוע בליגת המפרץ, שמשתרעת מהקיבוץ ועד נתניה. תחת ניהולו המקצועי של **כפיר עזרן** וצוות המאמנים, המועדון הפך לאימפריה מקומית.

עידן, איך הכל התחיל? "מהמשפחה - אבא שלי משחק כדורגל, ועוד כשהייתי בגן היינו מתאמנים ביחד. אהבתי את הספורט הזה מהרגע הראשון, אבא אומר שהוא 'הדביק אותי בחיידק'. כשנפתחה הקבוצה הראשונה במטה אשר הצטרפתי מיד. הייתי הכי קטנה – שיחקתי עם ילדות שגדולות ממני ב-5-6 שנים. זה היה מפחיד בהתחלה והתביישתי, אבל הצלחתי להשתלב ולתרום".

איך את מרגישה על המגרש היום, כשאת כבר שחקנית מנוסה עם כרטיס שחקן של ההתאחדות? "היום אני עדיין משחקת עם גדולות ממני, אבל יש לי הרבה יותר טכניקה, אני בועטת חזק יותר, והבנות קרובות אלי בגיל וזה כיף. התפקיד שלי הוא קשרית, ואני משחקת בכנפיים ובאמצע. הכדורגל נותן לי המון ביטחון. זו דרך להוציא רגשות שליליים ולקבל הרגשה טובה. כשאני משחקת אני משתחררת ונהנית".

המועדון שלכן נמצא בנסיקה מרשימה. מה הסוד שלכן? "בינתיים לא הפסדנו אף פעם בליגה, אנחנו במקום הראשון! כדורגל זה משחק קבוצתי, והרמה שלנו קשורה בגיבוש. כשאנחנו מגובשות יש יותר מסירות, שיתוף ופרגון. אנחנו משקיעות בזה המון: ארוחות ערב משותפות, חוגגות בת-מצוות יחד, ויש גם מחנות אימונים אינטנסיביים של שלושה אימונים ביום – זה קשה, אבל זה מה שמחבר ביניינו. בקבוצה יש בנות מכל הסביבה – יהודיות, מוסלמיות ונוצריות – וכולנו לומדות לעבוד יחד".

יש לכן מסגרת אימונים מאוד אינטנסיבית. יש לפעמים הפסקות? "היתה פעם הפסקה – במלחמת חרבות ברזל בתקופת המערכה בצפון. אבל מאוד מהר הציבו מיגוניות במגרש וחזרנו לפעילות. באימונים הראשונים תרגלנו ריצה למיגוניות..."

יניב, איזה ערך מוסף שאתה רואה במועדון הזה? "הכדורגל מאחד ויוצר שוויון. משחקות שם גם בנות ממסגרות חינוך מיוחד שמשתלבות בצורה מלאה. כולן יחד לומדות לתפקד כקבוצה, והבנות מקבלות זו את זו בלי יותר מדי אגו. המועצה מאמינה בזה ומשקיעה –

המגרש בנעמן עבר שדרוג רציני עם דשא סינטטי ותאורה, והשאיפה היא שבעוד שלוש שנים המועדון כולו יהיה בליגת העל״.

עידן, מה היעד הבא שלך? ״בגביע המדינה נשחק מול מכבי חיפה, וזה הולך להיות משחק גדול. במשחקי גביע פותחות בהרכב הראשון מעין המפרץ אני, עידן פרייזר (בתפקיד שוערת) וכליל עמיר. לפני כל משחק אני מנסחת לעצמי מטרות – להבקיע, לבשל, לשחק יותר דקות. ויש לי גם חלום רחוק... לשחק באנגליה. הליגה האנגלית היא הטובה בעולם, ואני אוהדת של ליברפול״.

תעודת זהות: מועדון כדורגל נשים מטה אשר

קבוצות המועדון:

- טרומיות – א׳-ג׳
- ילדות ב׳ – ד׳-ו׳
- ילדות א׳ – שתי קבוצות, גילאי 12-13
- נערות א׳ – גילאי 13-15
- נערות – כיתות י׳-י״ב

משחקות מעין המפרץ:

- בטרומיות – פאלינה לונדין, איה אידל, גורן ואנונו ונועם פרטליס
- ילדות ב׳ – אמה בן-אשר
- ילדות א׳ – מעיין בן-אשר, עידן פרייזר, עידן טבצ׳ניק
- נערות א׳ – כליל עמיר

בואו לעודד! המשחקים מתקיימים בימי שני. פרטים נוספים באינסטגרם: Soccer_mta

ילדי גן רימון ציינו את חג ט"ו בשבט במשתלה

בט״ו בשבט התקיימה במשתלה פעילות מיוחדת ומעשירה עם דודה **אילת** (של **לביא פלור**) ואבא **נדב** (של **דרור רוזנבלום**).

ילדי רימון שתלו סוקולנט בעציץ ייחודי שיצרו מבטון - חוויה יצירתית, מהנה ובעלת משמעות, שהתחברה לנושאים בהם עוסקים בגן בתקופה האחרונה. היה מרגש, מעשיר וקסום.

תודה גדולה לאילת ולנדב על ההשקעה, הנתינה, הלב הרחב והפינוקים. אנו מעריכים מאוד את השותפות עם כל באי הגן ואת התמיכה בפעילויות הגן - צוות רימון.

החזרנו, עכשיו נתקן/ עפר אילת

פורסם בעלון 'הד הנעשה' של כפר מסריק. שלחה לעלון: **ניצן שחף**.

בחודש מאי 2024 נסענו, ניצן שחף מעין המפרץ ואני, לכיכר החטופים בערב יום העצמאות. עד אז אולי הייתי פעמיים בכיכר החטופים ובאותו ערב שתינו הרגשנו שזה המקום היחיד להיות בו. כשהגענו לשם גילינו את אוהל התנועה הקיבוצית והחלטנו שאנחנו רוצות וצריכות להיות מעורבות יותר. עלה לנו רעיון להצטרף לרשימת הקיבוצים שמאיישת את אוהל התנועה בכיכר וביחד, שני הקיבוצים, נתנדב אחת לשבוע.

ומאז, במשך כמעט 80 שבועות התארגנה נציגות אחת לשבוע ונסענו לכיכר החטופים. עשרות ימים של מרק חם שבישלנו בכיכר וחילקנו לכל מי שהגיע וגם למי שרק עבר בדרך ל..., וגם למי שנראה שהמרק החם שלנו הוא הדבר היחיד החם שהוא אכל בשבוע האחרון (והיו לא מעט כאלה..). וכשהגיע הקיץ עברנו לאבטיחים ובימים הממש חמים זו הייתה הצלה לכל באי הכיכר. ואז תירס מבושל על סיר גדול, שולח ריחות ומזכיר את הילדות (זה מה שאמרו כמעט כל מי שטעמו), ותקווה בלב שלא נגיע שוב לחלק מרק. ולצערנו שוב הגיע החורף וחזרנו למרקים.

היו ימים שהטרנזיט של הקיבוץ לא הספיק ולקחנו עוד רכב קטן או שניים. והיו ימים שהצלחנו לגייס רק 4 אנשים ורכב קטן הספיק. אבל לא ויתרנו. עם הזמן נוצר גרעין מחוייב למשימה, משני הקיבוצים יחד, ואליו הצטרפו בכל פעם נציגים אחרים, כולל כאלו שלא יכלו להגיע אבל הכינו עוגיות או קניידלך.

נסענו בתקופות של טילים ואזעקות, היינו בכיכר בימים הכי קשים לאחר החזרת גופות חטופים שהעצב והפחד שררו בכיכר, והיינו גם בימים שמחים ומרגשים.

מהר מאד המרק/אבטיח/תירס שלנו הפכו לשם דבר והקיבוצים כפר מסריק ועין המפרץ (שהיינו אגב הקיבוצים היחידים שהתמידו בנוכחות באוהל התנועה) הפכו לחלק מהכיכר ובעיקר מהנתינה הגדולה והאכפתיות. לאורך כל הדרך הרגשנו, הנציגים הקבועים, שיש לנו גב, שאנחנו מייצגים את הקיבוצים שלנו וזו לא משימה פרטית.

באחת הנסיעות הראשונות לכיכר העליתי פוסט לפייסבוק והגר דוכס, שהייתה אז מנהלת הקהילה, שאלה אותי בפרטי אם היא יכולה לפרגן בבמה הציבורית. עניתי שבטח ושלחתי תמונה של נציגי אותה נסיעה. התגובות היו מאד מחממות לב ומאז זה הפך לשיגרה ובכל יום שלישי (ואח״כ חמישי) היינו שולחים תמונה להגר ואחכ למירון והם היו מעלים ב״מקומי״. זה באמת נתן תחושה שהמשימה היא של כולנו ועודד עוד אנשים להגיע.

בסוף ינואר הוחזר החטוף האחרון והשעון בכיכר החטופים שספר את הימים והשעות והדקות והשניות מאז ה-7.10, נעצר. חיכינו הרבה זמן עד שנוכל להרגיש שכבר אין צורך יותר בנסיעות לכיכר. בימים הכי קשים שם - בגלל שהיה קר נורא ורטוב, או בימים הממש חמים עם הלחות התל אביבית, או כשהכיכר הייתה ריקה מאנשים והתחושה הייתה שנגמר הכוח - תמיד היה את המפגש שבו הרגשנו כמה זה חשוב והתמלאנו בכוחות.

לפעמים אלו היו משפחות החטופים שלא הפסיקו להודות לנו, לפעמים מבקרים בכיכר מארצות רחוקות שהתרגשו מהעשייה, לפעמים המתנדבים האחרים בכיכר שימי חמישי הפכו להיות עבורם משמחים ונעימים יותר בכיכר. או שהיו הצעירים שהגיעו מהצעדה של גלי וזיוי ישר לג׳אם של אביתר – והאבטיח הקר זה בדיוק מה שהם היו צריכים. כל מפגש כזה חיזק אותנו ונתן כוחות להמשך.

והכוחות האלו ממשיכים ללוות אותנו ולכן הכותרת – החזרנו, עכשיו נתקן. ברור לנו שהעבודה ממש לא נגמרה. החטופים הוחזרו (לצערנו רבים מהם לא הוחזרו בחיים) ועכשיו יש להפנות את האנרגיה והנחישות למאבק על פני המדינה שלנו. אנחנו בשנת בחירות ואסור לנו לשכוח את מה שהיה ועדיין אנחנו לגמרי בתוכו. אני חושבת שמספיק לקרוא

פעם אחת חדשות ביום, או לראות מהדורה אחת, כמה דקות, בשביל להבין שיש לנו המון עבודה ובעיקר, שאסור לוותר. ואסור להתייאש.

ולסיום, סמנו לעצמכם את יום חמישי, 12.3.26. בגלל שמבחינתנו זו הייתה משימה קיבוצית חשבנו שגם הסיכום צריך להיות בפורמט קיבוצי. ביום חמישי, 12.3, נקיים ערב משותף של שני הקיבוצים לסיכום המעורבות שלנו וההתגייסות של שני הקיבוצים בכיכר החטופים. בתוכנית יהיו איתנו נציגי התנועה וגם, בתקווה, משפחות חטופים – ונקדיש זמן משותף ללמידה וגם להערכה והכרת תודה לעצמנו, לכולנו, על חלקנו במאבק להשבת החטופים ועל נתינה ומעורבות בתחומים אחרים.

פברואר - נר זיכרון

קלרפלד אשר (זיגו)	נפטר 19.2.1961	איסמן איטה	נפטרה 11.2.2001
פורטר יהושע (הוליס')	נפטר 27.2.1961	שק חיים	נפטר 22.2.2001
ולד נפתלי	נפטר 19.2.1981	בוסתן רחל	נפטרה 5.2.2002
הולצמן מנדל	נפטר 19.2.1982	דפני נתן	נפטר 17.2.2007
אשכול פנחס	נפטר 20.2.1984	דרזדנר משה	נפטר 13.2.2008
נשקס אליעזר	נפטר 3.2.1986	קראוסהר גיורא	נפטר 26.2.2009
קולבובסקי חנה	נפטרה 24.2.1986	עומר רבקה	נפטרה 4.2.2014
אמיצי בן-ציון	נפטר 2.2.1988	אורפז נורית	נפטרה 21.2.2014
עמידן מרים	נפטרה 10.2.1989	רץ שלומית	נפטרה 1.2.2018
אורי יעקב ברמן בננו	נספה 25.2.1989	רוטמן אילן	נספה 4.2.2018
כהן הנקה	נפטרה 9.2.1992	חיטין נורית	נפטרה 8.2.2021
וונג אוה (חוה)	נפטרה 25.2.1992	אטד שמואל	נפטר 17.2.2021
לבבי הדסה	נפטרה 5.2.1993	שילה חנה	נפטרה 26.2.2021
אשל אברהם	נפטר 7.2.1993	קלין גיורא	נפטר 8.2.2023
גפן מנשה	נפטר 16.2.1994	סלע חגי	נפטר 4.2.2024
טוכמן הוגו	נפטר 3.2.1995	מולד איל	נפטר 13.2.2024
רץ מנס	נפטר 4.2.1998	גיא מתי	נפטר 15.2.2024
ברזילי אלימלך	נפטר 14.2.2000	לוינזון אברהם	נפטר 5.2.2025

יהי זכרם ברוך

הזמנה להתנדבות

ביום חמישי 12.2.26 בשעות 9:00-12:00 בגן חיים. יציאה ב-6:40 מהחנייה.

מזמינים אתכם לקחת חלק בהתנדבות משמעותית עם ארגון לקט ישראל. במהלך ההתנדבות נעמוד, נמיין ונארוז מארזי מזון, **שיישלחו למשפחות ויחידים נזקקים.**

ההתנדבות בעמידה, הסעה באמצעות אוטובוס מאורגן.

ארוחת בוקר וצהרים באחריות החבר, בדרך חזרה תתקיים עצירה לארוחת צהרים.

ניתן להירשם ברשימה התלויה בלוח המודעות, **או לפנות ישירות לאליסיה עומר.**

חלב עכשיו

התנועה הקיבוצית והמועצה האזורית תורמות למאבק הרפתנים

מזכ"ל התנועה ליאור שמחה כתב השבוע בפייסבוק:

אתמול נאבקנו בכנסת עד השעות הקטנות של הלילה נגד גזירות חוק ההסדרים האנטי ציוני. למרות דיון סוער בוועדת הכנסת, החליטו חברי הקואליציה להמשיך לקדם את חיסול משק החלב הישראלי והרפתות. הם החליטו גם להמשיך לקדם את העלאת יוקר המחייה באמצעות מס הרכוש, תוך פגיעה במיעוטים כמו הדרוזים, הקיבוצים והמושבים.

אבל הקרב לא אבוד. נמשיך להיאבק בכל האמצעים העומדים לרשותנו בשביל לסלק את הגזירות הכבידות שנועדו להחליש את ההתיישבות והחקלאות במדינת ישראל.

אנשי הכלכלה החופשית ופורום קהלת נחושים לשנות את הערכים עליהם נוסדה מדינת ישראל ולהפוך אותה למדינת מאעכרים וספסרים שתלויה בחסדי העולם. אבל אנחנו נחושים יותר. המשכנו לחלוב פרות ב-7 באוקטובר 2023 כשמחבלי הנוחבה חדרו לקיבוצים, ונמשיך לחלוב פרות ב-7 באוקטובר 2026.

מתוך דף הפייסבוק של המועצה האזורית מטה אשר:

עומדים כתף אל כתף עם הרפתנים.ות והחקלאים.ות ממטה אשרף

היום עלו הרפתנים והחקלאים לכנסת יחד עם תמיכה רבה גם מהצעירים שלנו וגם ראש המועצה וסגנו.

רפורמת החלב המתוכננת עלולה להוביל לסגירה של מאות רפתות במושבים ובקיבוצים, תפגע אנושות בענף החלב, בביטחון המזון ובחוסן הלאומי.

החקלאים והרפתנים שלנו, שעבדו כל כך קשה תחת אש לאורך כל המלחמה בקו העימות, ראויים להוקרה ולהערכה על תרומתם לביטחון המזון של כולנו!